

# Протокол

№

гр. София, 12.03.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26  
състав**, в публично заседание на 12.03.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мария Шишкова**

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2072** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 12:46 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Б. Б. Е. Б. – редовно призована чрез пълномощника си АДВ. Т. И., се явява лично. Представява се от АДВ. Т. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - Директор на Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи - [населено място] – редовно призован, се представява от ЮРК. В. Т., с пълномощно представено днес.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

В залата присъства и ПРЕВОДАЧ от арабски език, който владее и английски език В. Г. П..

Предвид заявеното искане в жалбата и отразеното в документите от административната преписка, че жалбоподателката не владее български език, с оглед изискванията на чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от АПК, според които процесуалните действия в съдебното производство се провеждат на български език, с цел осигуряване на възможност на жалбоподателката да участва лично при провеждането им, упражнявайки и правото си на лична защита, наред с пълномощника си, съдът счете, че за целите на настоящото производство следва да ѝ бъде назначен преводач от арабски и/или английски език, заявени от жалбоподателката, съответно като роден език и език, който владее, и на които може да се осъществи превод на извършваните в съдебното производство процесуални действия.

С оглед на изложеното, СЪДЪТ

**ОПРЕДЕЛИ:**

НАЗНАЧАВА, на основание чл. 14, ал. 2 във вр. ал. 1 от АПК, за преводач от български език на езиците, които жалбоподателката е заявила, че владее и обратно, присъстващият в залата преводач В. Г. П..

СНЕ СЕ самоличността на преводача:

В. Г. П., на 38 години, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без дела и родство с жалбоподателя.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на преводача отговорността по чл. 290, ал. 2 от НК.

ПРЕВОДАЧЪТ: Обещавам да дам верен и точен превод.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

ДОКЛАДВА депозиранията жалба от Б. Б. Е. Б., гражданка на И., чрез пълномощника ѝ - адв. Т. И. - САК, против Заповед № 5364з -267/24.01.2024 г. на директора на Дирекция „Миграция“ - МВР, с която ѝ е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страна на произход“ - Република И..

ДОКЛАДВА приложените към делото заверени копия от документи от административната преписка.

ДОКЛАДВА представените с писмо изх. № УП 23278 от 07.03.2024 г. на началника на отдел „ПМЗ“ [жк] при РПЦ – С., ДАБ – МС документи по опис, изискани с Определението на съда от 28.02.2024 г. за насрочване на съдебното заседание, по повод предоставена на жалбоподателката хуманитарна закрила, а впоследствие и на хуманитарен статут, прекратен с Решение от 27.05.2019 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, както и приложените към последващата ѝ молба за закрила от 06.02.2024г. заверени копия на документи, представени на 20.02.2024 г. от процесуалния ѝ представител – адв. Т. И. и постановеното Решение № 8-ОК от 23.02.2024 г. на интервюиращ орган при ДАБ – МС, с което е допусната до производство за предоставяне на закрила.

АДВ. И.: Поддържам изцяло депозиранията от името на доверителката ми жалба. Моля съда да приеме административната преписка в нейната цялост, в това число и представените от трето неучастващо лице - ДАБ при МС - доказателства относно производството по предоставяне и прекратяване на хуманитарен статут, и висящото по разглеждане на последващата молба за международна закрила то м. февруари тази година.

Единствено правя следното допълнение: доверителката ми е родена на територията

на РБългария след като родителите ѝ са потърсили международна закрила и такава им е била предоставена тук, на територията на РБългария, тоест молбата, която е предоставена от ДАБ – МС по повод на хуманитарната закрила и впоследствие предоставения хуманитарен статут, е подадена от нейната майка, като неин законен представител.

Моля да се приемат всички документи в цялост, които са приложени както в административната преписка относно наложената ПАМ, така и представените от ДАБ – МС.

Представям и моля да приемете, като продължение на документацията, изпратена по делото от ДАБ - МС, видно от която последващата молба, която доверителката ми е подала е била приета и регистрирана и допусната до производство, Картата, издадена от Центъра за закрила, с която тя се легитимира след издаването ѝ от административния орган от момента, в който се намира на територията на България.

Действително, безспорен е фактът на подаването на последващата молба за закрила, но нейната регистрация е един последващ факт, настъпил след издаване на оспорваната заповед, въпреки че считам, че е въпрос, който е относим за изясняване на спора, а и съдът следва да вземе предвид всички факти и обстоятелства от значение за спора, настъпили до приключване на устните състезания по делото.

Не сме оспорили заповедта, с която доверителката ми е била настанена принудително в СДВНЧ, защото тя е освободена веднага след като е регистрирана нейната последваща молба за международна закрила.

Към момента доверителката ми не се намира в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ - МВР.

Моля да приемете като доказателство по делото и документ, издаден от католическата енория в България, удостоверяващ факта, че доверителката ми е лице, изповядващо католическата християнска религия.

Последното считам за относимо, доколкото ноторно известно е, че държавата на произход на моята доверителка - И. е една държава с установени принципи на Шериата, на ислямското право и изобщо ислямските традиции, а в заповедта, съответно в мотивиращата я част, не е направена никаква преценка дали са налице факти и обстоятелства, които могат буквално да застрашат живота ѝ при нейното връщане в И..

Освен това, моля, на основание чл. 176 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, да дадете възможност на жалбоподателката за лични обяснения пред съда, по отношение на въпросите най - вече дали някога изобщо през живота си е била в Република И., говори ли арабски език, каква е нейната религия, има ли налични към момента членове на семейството в И. - изобщо всички, визирани въпроси в нормата на чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ.

ЮРК. Т.: Оспорвам жалбата. Моля, да приемете административната преписка и представените документи от ДАБ – МС.

Не възразявам за сведение, но считам за абсолютно неотнормимо към настоящия спор, приемането на документа от католическата общност в България. В тази връзка, считам, че доколкото информацията, за която ще бъде снето сведение от госпожата касае производството пред ДАБ, и по-конкретно нейната бежанска история и връзките ѝ с тази страна, но не и настоящото производство, макар и като страна на изпълнение на наложената ПАМ да се сочи И.. Това е обстоятелство, което е първоначално

заложено в нея, тъй като лицето е с такъв произход, но това обстоятелство, при едно евентуално изпълнение на мярката, подлежи на промяна и изменение на тази заповед, именно във връзка със спазване на принципа „забрана за връщане“, ако се установят такива обстоятелства, а тези обстоятелства основно следва да се установят именно в производството по ЗУБ, ако за лицето все още има някаква заплаха за живота и здравето му в И., така че това нещо подлежи на промяна, ако е необходимо.

Съдът намира за ОСНОВАТЕЛНИ направените искания от процесуалните представители на страните за приобщаване като доказателства по делото на приложените заверени копия на документи от административната преписка, по повод издаването на оспорената заповед, както и на изисканите и представени чрез ДАБ при МС документи по повод отправената молба за международна закрила от жалбоподателката, предоставения ѝ хуманитарен статут и последващото му прекратяване, послужило като основание за налагане на ПАМ - предмет на обжалване в настоящото производство.

ОСНОВАТЕЛНИ са и исканията на процесуалния представител на жалбоподателката за приобщаване на представеното Свидетелство за принадлежност към католическата църква и издаден документ за самоличност от ДАБ по повод депозираната последваща молба за международна закрила на територията на Р България.

Съдът намира за ОТНОСИМО и ОСНОВАТЕЛНО искането на пълномощника на жалбоподателката, да ѝ се предостави възможност за лични обяснения, с оглед допълнително изясняване на обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, предвид на което

#### ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства приложените заверени копия на документи към административната преписка по повод издаването на оспорената заповед № 5364з – 267 от 24.01.2024 г. издадена от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР.

ПРИЕМА като писмени доказателства, приложените заверени копия от документи по опис, представени, на основание чл. 192, ал. 1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК със съпроводително писмо изх. № УП 23278 от 07.03.2024 г. на Началника на отдел „ПМЗ“, [жк], РПЦ – С., ДАБ – МС.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от пълномощника на жалбоподателката заверени копия на Свидетелство за принадлежност към католическата църква № 20 от 11.03.2024 г. издадено от енорист на енория „С. Й.“ – С. и документ, издаден на 27.02.2024 г. от ДАБ – МС, съдържащ данни за самоличността на жалбоподателката, ЛНЧ [ЕГН] и датата, на която е определена да получи регистрационна карта, по повод допуснатата до разглеждане в производство по закрила последваща молба за предоставяне на международна закрила.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателката да даде лични обяснения.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА (лично): Родена съм в тук, в България, в [населено място]. Ходих на училище тук, в България, когато бях малка. Ходила съм и на църква тук. Имахме къща тук, в П., в която живеехме когато бях малка. Аз говоря малко български. Тук е държавата ми, а не в И., защото аз нямам нищо общо с И.. Нямам никаква връзка, нямам племенници, братовчеди, нямам никакви роднини там.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА жалбоподателката отговори така: Ходила съм в И. само веднъж, но бях малка. Аз съм най-голямото дете в семейството. Имам само по-малък брат. И двамата сме учили в България и сме родени тук.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА жалбоподателката (чрез преводач) отговори така: Бяхме в Ш. 11 години. И ние искахме да се върнем в България, но „Миграция“-та в Ш. казват, че в България не искат да ни приемат. Първо казаха, че искат да ни приемат, а след година, като отидохме, казаха, че не искат. Опитвахме се да се върнем през 2021 г., тогава беше КОВИД и когато разбрахме, че от Ш. няма да ни дадат пребиваване и че България също не ни иска, си събрахме нещата и тръгнахме за А.. В А. тамошната „Миграция“ ни каза, че ние трябва да се върнем в България и използвахме тази възможност. Нас не ни върнаха принудително от А., а информираха полицията, че желаем да се върнем доброволно.

Сега живеем в С. цялото семейство. Вчера бяхме в „Миграция“ и ги известихме за адреса, на който живеем. Цялото семейство отново сме подали молби за закрила.

Когато заминахме за Ш. беше, защото брат ми като малък имаше заболяване. Беше му окапала косата. Тук не се получи с лечението. Ходихме и в И. тогава за лечение, а последно отидохме в Х., за да се лекува, тъй като баща ми имаше брат, който живееше там. Той каза, че там има възможност за провеждане на лечение, а по-нататък като тръгнахме от Ш., ни казаха, че по Дъблинския регламент трябва да се върнем обратно в България.

Живяхме 11 години в Ш.. Там съм завършила от 7-ми до 12-и клас средно образование, а след това и професионално обучение за помощник-медицинска сестра.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. жалбоподателката (чрез преводач) отговори така: Говоря малко арабски език. Майчиният ми език е арамейски език или асирийски език. Някои му казват така.

Не съм живяла никога в И..

Нямам близки в И..

АДВ. И.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Т. жалбоподателката (чрез преводач) отговори така: Баща ми знае български език, но не ми е обяснил защо сме в дома в Б., защото и той не беше наясно какво точно се случва.

Двама служители от „Миграция“ дойдоха и говориха с баща ми. Той разбира български език, но не и по - сложните думи. Те са му обяснявали защо сме настанени там.

ЮРК. Т.: Нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОС НА АДВ. И. жалбоподателката (чрез преводач) отговори така: Не можахме да разберем какви са точно тези документи, които ни бяха връчени. Това, което разбрахме и ни каза служителят от „Миграция“ беше, че трябва да ги дадем на нашия адвокат и той да ни каже какво да правим по-нататък.

АДВ. И.: Нямам повече въпроси.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА (чрез преводач): Последно искам да кажа, че аз съм горда,

че съм родена тук и ще се радвам тук да продължа да живея и да си завърша образованието. Християнка съм. Не мога да се върна в И.. Не само заради религията. Нямам нищо там, нито дом, нито роднини.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме въпроси към жалбоподателката. Нямаме други доказателствени искания. Няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ, предвид становището на страните, счете че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.  
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. И.: Моля съда да отмени административния акт като неправилен и незаконосъобразен.

Моля да ми дадете възможност за представяне на писмена защита.

ЮРК. Т.: Считам жалбата за неоснователна, поради което моля да я отхвърлите като такава и да потвърдите издадената заповед като законосъобразна и правилна.

Считам, че материалноправните предпоставки се доказаха във връзка с представените документи от ДАБ, а по отношение на твърдените процесуални нарушения, считам, че такива не са налице, тъй като в предложението, което е част от мотивите за издаване на оспорения акт изрично е посочено, че органът се позовава на чл. 34, ал. 4 от АПК, която е специална норма, и според която чужденецът може да не участва в производството именно във връзка със запазване на обществените интереси. Към този момент тя се е явявала незаконно пребиваващ чужденец, така че считам, че не са налице допуснати процесуални нарушения.

Ще представя писмени бележки.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на процесуалните представители на страните 10-дневен срок за депозиране на писмени бележки.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА (чрез преводач): Искам да кажа, че аз съм християнка и не мога да се върна в И..

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

На преводача, осъществил превод от български език на разбираемите за жалбоподателката - арабски език и/или английски език и обратно в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на 120.00 (сто и двадесет) лева, което да се изплати от бюджета на съда с РКО.

Издаде се 1 бр. РКО.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:17 часа.

СЪДИЯ:

СЕРПЕТАР: